

Homofobija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 22 | Nivo: Fakultet političkih znanosti Zagreb

1. UVOD

1.1. Sigmund Freud

Austrijski neurolog židovskoga podrijetla utemeljio je novu znanost, psihanalizu koja je dominirala biheviorističkim znanostima najvećim dijelom 20. stoljeća, a na velikom broju područja je i danas relevantna (ona je produkt Frudova istraživanja vlastitih pacijenata). Istražujući duševna stanja istih Freud je, među ostalim, pretpostavio kako homoseksualnost (barem muška) proizlazi iz aberacijskih doživljaja u djetinjstvu, lošeg rješavanja seksualnoga sukoba i neprestanoga doigravanja tog konflikta u odrasloj dobi. Isto tako napominje :

'Homoseksualac (kao malo dijete) osjeća visoko poštovanje prema muškom organu koji odlučuje o njegovoj sudbini. U djetinjstvu za seksualni objekt odabire žene sve dok prepostavlja da one također imaju ono što je za njega važan dio tijela (penis): onog trenutka kada, razočaran, doznaje za taj ženski nedostatak, one ga, kao seksualni objekt, prestaju privlačiti. Nije se mogao odreći penisa onoga tko ga privlači na spolni odnos; i ako to okolnosti dopuštaju, fiksirat će svoj libido na 'ženu sa penisom', mladića femininog izgleda'.

Iz ovoga se da zaključiti kako se muški homoseksualci neuspješno rješavaju Edipovog kompleksa. Ako se kompleks sukobljenih osjećaja ne razriješi, onemoguće se ostvarenje normalnih spolnih veza u odrasloj dobi. Freud je zaključio kako homoseksualnost nije bolest već samo varijacija spolne funkcije koja je uzrokovana određenim zastojima u razvoju. Homoseksualnost je nemoguće 'ukloniti' i zamijeniti je heteroseksualnošću. Stoga se Freud ne bi složio sa definicijama, koje su mnogi poslije njegove smrti iznijeli, homoseksualnih osoba koje ih određuju kao osobe s duševnom manom, nesposobnima za zrele veze, fiksirane na infantilni trenutak razočaravanja, očaja i bijesa.

1.2. Utjecaj evolucije na homoseksualnost

Da bi razumjeli samu bit homoseksualnosti moramo krenuti od samih početaka, krenuti putem evolucije od najranijih dana ljudskoga postojanja. Evolucija je pasivan proces prilagodbe organizma okolini sa ciljem preživljavanja. Kako je to ujedno i spor proces mnoge osobine koje su nam nekad bile potrebne ostale su nam i danas. Tako se npr. muškarci bolje snalaze u prostoru jer su nekada oni išli u lov, a za to je bilo potrebno prostorno snalaženje. Iz istoga razloga žene su bolje u vizualnome pretraživanju jer su one skupljale plodove za što je bila potrebna ta sposobnost. Tu dolazimo do homoseksualnosti koja se objašnjava kao mogući nusprodukt homosocijalnosti (istospolnog prijateljstva). Da bi među grupama ljudi, koje su imale zajednički zadatok ići u lov, opstao dobar odnos i da bi cilj bio postignut razvila se homoseksualnost s ciljem učvršćivanja prijateljstva, bolje emocionalne povezanosti. Drugo evolucijsko objašnjenje homoseksualnosti se odnosi na brigu o potomstvu. Kako je u kameno doba smrtnost bila velika, a o potomcima je ovisilo očuvanje vrste pretpostavlja se da se homoseksualnost razvila kako bi ti pojedinci (bez vlastitih potomaka) doprinisili brizi za tuđu djecu jer se time povećavala vjerojatnost preživljavanja.

Kada se govori o homoseksualnosti glavno pitanje, pitanje oko kojega se podiže najviše prašine jest što je uzrok homoseksualnosti (iako se o ovome pitanju mogu napisati knjige ja ču samo ukratko objasniti glavna stajališta po pitanju uzroka homoseksualizma). Prema nekim homoseksualnost je stvar izbora, za druge je bolest, neki govore o urođenosti, a neki o kombinaciji urođenosti i izbora. Kada se o tome pitanju raspravlja u znanstvenoj zajednici mnogobrojni stručnjaci ističu kako homoseksualnost nije stvar izbora. Uzroci nisu u potpunosti shvaćeni, ali se genetika i uzroci prenatalnih hormona smatraju potencijalnim uzrokom (premda to još nije dokazano). Sama genetika, točnije teorija nasljeđivanja, definitivno nije glavni i jedini uzrok homoseksualnosti. Danas se zna kako su stvarni genetski zapisi nepromjenjivi – genetska se građa s roditelja na djecu prenosi bitno nepromijenjena (osim naravno u iznimnim slučajevima kao što je npr. radijacija). Psihoanalitičari su u potpunosti umanjili značaj genetskoga utjecaja te su formulirali

razvitak spolnosti psihološkim izrazima – oslobođenog biološkog utjecaja uključujući i nasljednost. Kao zak

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com